

Insights for growth

Als groeiadviseurs brengen wij u elk kwartaal nieuwe inzichten over financiële en fiscaal-juridische topics

Editie maart 2018

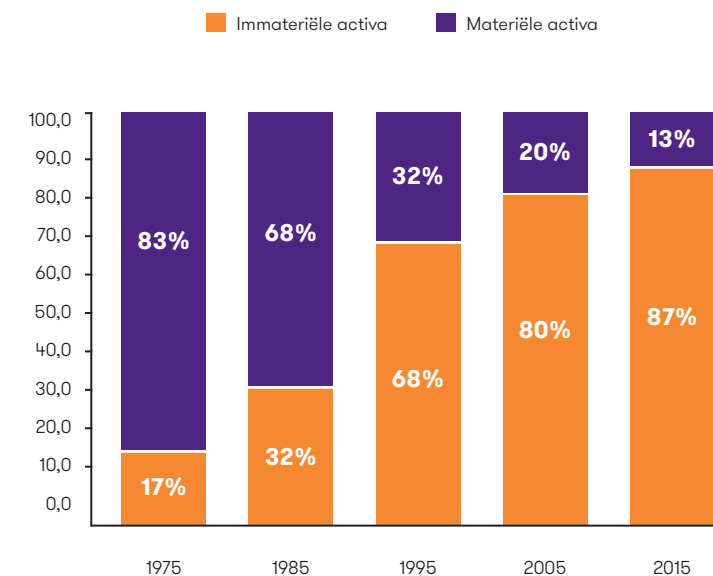
Impact immateriële activa bij overname

De belangrijkste waarde-componenten van een onderneming staan steeds vaker niet uitgedrukt in de jaarrekening. We denken hierbij aan verschillende vormen van intellectuele eigendom, menselijk kapitaal, de klantenportefeuille en de waarde van strategische allianties. Het bepalen van de waarde van deze activa is echter zeer subjectief en kan in de toekomst dus ook hoger of lager uitvallen. Het is en blijft daarom belangrijk om toekomstige rendementen te valideren op basis van historische cijfers.

Binnen onze afdeling Transaction Advisory horen wij steeds vaker de volgende argumenten om een overname te doen:

- Het bedrijf heeft een sterke merknaam in een niche waarin wij actief willen zijn.
- De onderneming heeft voor ons een belangrijke strategische locatie om voet aan de grond te krijgen in Europa.
- Het bedrijf heeft een schaalbaar business model en een groeiende klantenportefeuille.

Onderstaande grafiek vergelijkt de beurswaarde van S&P500-bedrijven met de boekwaarde van hun activa. Zo had Apple Inc. per einde boekjaar 2017 een boekhoudkundig eigen vermogen van 134 miljard USD, maar de beurswaarde was 796 miljard USD. Het verschil wordt grotendeels verklaard door een hoge waarde van de merknaam (structureel kapitaal), de werknemers (menselijk kapitaal) en een sterk netwerk van fabrikanten en distributeurs (kapitaal van strategische allianties).

Bron: Ocean Tomo, LLC. 1 Jan 2015

Advisory

Impact immateriële activa bij overname

Pagina

02

Risicoanalyse klaar! Wat nu?

04

Tax & Legal

Onroerende voorheffing - Onontgonnen optimalisatiemogelijkheden

06

Belastingverhoging bij onvoldoende bezoldiging

08

Aftrek voor innovatie-inkomsten boekhoudkundig verwerkt

09

Vooruitbetaalde kosten en voorzieningen - mogelijkheden ingeperkt

10

Belastingvoordelen beperkt in functie van duur van belastbaar tijdperk

11

Btw en internationaal goederenvervoer: enkele wijzigingen

13

Nieuwe voorstellen van Europa inzake btw: toekomstmuziek?

15

Insolventierecht vernieuwd

17

Cashbetalingen: regels (opnieuw) gewijzigd

19

Kmo's beter geïnformeerd bij het aangaan van financieringen

21

Seminaries & opleidingen

23

Shift van verleden naar toekomst

Om een overnameprijs te bepalen, kijken investeerders primair naar de toekomstige kasstromen. Het zijn immers de prestaties in de toekomst die voor rendement zorgen en die uitwijzen of een overname al dan niet juist geprijsd is. De levenscyclus van bedrijven wordt bovendien steeds korter en daarom is het belangrijker dan ooit om naar de toekomst te kijken in plaats van naar het verleden. Voormalige succesbedrijven als Nokia en Motorola zijn hier goede voorbeelden van. Beide voormalige grootmachten in de telefonie zijn nu opgekocht door respectievelijk Microsoft en Lenovo.

Investeerders hechten steeds minder belang aan historische resultaten in een jaarrekening en proberen te kijken naar bepaalde key performance indicators met een voorspellende waarde. Een goed voorbeeld hiervan is Netflix. De beurskoers van Netflix is vrijwel volledig gebaseerd op het aantal nieuw verworven abonnees en toont weinig correlatie met de boekhoudkundige winst of het verlies in de voorgaande periode. Door onder andere grote investeringen in nieuwe producties heeft Netflix zelfs een negatieve cashflow. Dit doet echter niets af aan de waarde van Netflix. Sterker nog, door te blijven investeren kan het aantal abonnees worden uitgebreid die voor toekomstige groei en rendabiliteit moeten zorgen. Einde 2017 was de beurswaarde van Netflix ca. 83 miljard USD.

Overname gedreven door de waarde van immateriële activa

Een due diligence onderzoek kan in hoofdte van een investeerder overbodig lijken, vooral wanneer de historische winstgevendheid en de boekwaarde van de activa geen invloed heeft op de overnameprijs. Een degelijk due diligence onderzoek zal echter ook het verhaal van de onderneming toetsen, het business model ontleden en risicogebieden blootleggen.

De financiële cijfers vertellen een verhaal en dat verhaal moet passen bij de investeringsoverwegingen van de kandidaat-koper. Zo worstelt een verlieslatende onderneming vrijwel altijd met financiering van haar activiteiten en heeft zij hiervoor creatieve oplossingen nodig. Deze moeten in de balans terug te

vinden zijn. Indien dat niet het geval is, kan er iets fout zijn met het verhaal dat de onderneming vertelt.

Het is bijvoorbeeld goed mogelijk dat:

- het salaris van het personeel nog niet of slechts deels is uitbetaald of dat werknemers optieregelingen hebben gekregen (een belangrijke overweging van het menselijk kapitaal)
- de omzet van een aantal belangrijke klanten terugloopt of het merendeel van de klanten alleen op papier bestaat (wat is de waarde van de klantenportefeuille?)
- er een aantal debiteuren zeer lang openstaan (is er iets mis met het product? loopt de structurele waarde van de onderneming risico?).

Ondanks het feit dat het overgrote deel van de ondernemingswaarde niet op de balans staat, biedt een financiële analyse veel informatie over een onderneming en wordt het verhaal dat het management vertelt, gevalideerd.

Het belang van due diligence

Wij merken dagelijks dat kennis uit het verleden zeer waardevol is om zich een goed beeld van de toekomst te kunnen vormen. Voordat een bedrijf naar de toekomst kan kijken, moet dus eerst het verleden in beeld worden gebracht. Het volledig doorlichten van een bedrijf door middel van een financieel, fiscaal en juridisch due diligence onderzoek zorgt ervoor dat de koper van alle aspecten van de target op de hoogte is en het risico op verrassingen tot een minimum is beperkt.

Geïnteresseerd in een vrijblijvend gesprek?
Neem dan gerust eens contact op.

Mark Ernots -
mark.ernots@be.gt.com

Risicoanalyse klaar! Wat nu?

In de vorige editie hebben we toegelicht hoe een risicoanalyse wordt opgezet. In dit artikel leggen we uit hoe uw organisatie hier verder mee aan de slag kan.

Sommige risico's wilt u wellicht bewust opzoeken (bijvoorbeeld beleggingsrisico's), terwijl u andere absoluut wenst te vermijden (zoals reputatierisico's). Bepaalde risico's kunt u echter niet voorspellen of controleren (bijvoorbeeld zeer ingrijpende, grootschalige, ongewenste systeemaanpassingen).

Toch is het verstandig om alle risico's zoveel mogelijk te beheren en waar mogelijk te beheersen. Daarom "scoren" veel organisaties hun risico's. Ze schatten de kans in dat een gebeurtenis zich voordoet, rekening houdend met de impact op de organisatie. Nadien bekijken ze de mate waarin missie, visie en strategische doelstellingen nog gerealiseerd kunnen worden.

Om risico's te beheersen, treffen organisaties beheersmaatregelen. De definitie omschrijft deze als "activiteiten die zich op enige wijze richten op het elimineren, vermijden of verkleinen van de oorzaak of het gevolg van een ongewenste gebeurtenis."

Hoe gaat u om met risico's?

Uw organisatie kan op vier manieren omgaan met risico's:

1. Het risico vermijden

Soms is het eenvoudigweg vermijden van een risico de beste strategie. Het risico op instorting door een aardbeving kan bijvoorbeeld vermeden worden door uw organisatie te vestigen in een gebied waar geen aardbevingen voorkomen.

2. Het risico beheersen of verminderen

Vaak is vermijden geen optie en moeten er maatregelen genomen worden om risico's te verminderen of te beheersen. Dit kan oorzaakgericht of gevolggericht gebeuren.

Oorzaakgericht beheersen zorgt ervoor dat de kans op een ongunstige gebeurtenis verkleint. Denk bijvoorbeeld aan de verbetering van onderhoud aan apparatuur. Goed onderhouden hardware die tijdig vervangen wordt, vermindert het risico op computeruitval en dataverlies.

Indien er zich toch een incident voordoet, zorgen gevolggerichte maatregelen ervoor dat de schade geminimaliseerd wordt. Redundantie inbouwen in uw systeem is een voorbeeld van een gevolggerichte maatregel. Er wordt gezorgd voor reservecapaciteit zodat de voortgang van een project niet in gevaar komt bij een calamiteit. Denk hierbij aan een externe harde schijf die als back-up dient. Het risico op verlies van kritische knowhow verkleint hierdoor.

3. Het risico accepteren

Wanneer de impact beperkt is, of wanneer een risico niet kan vermeden worden, dan kan het risico ook gewoonweg worden aanvaard.

4. Het risico overdragen

Een risico kan worden overgedragen aan een andere partij. Het afsluiten van een verzekering is hiervan een voorbeeld.

Een bedrijfsactiviteit outsourcen is een andere vorm van risico-overdracht. Het risico dat hiermee gepaard gaat, is dat de partij aan wie de dienst wordt geoutsourcet, een slechte dienst levert. Doorgaans wordt er geoutsourcet indien de expertise bij de andere partij groter is dan de expertise binnen de eigen organisatie waardoor dit risico beperkt wordt.

Een risico overdragen leidt niet meteen tot het wegnemen van het risico. Het leidt echter wel tot een risicovermindering doordat een andere partij in staat zal zijn het risico te beheren of te dragen.

Onroerende voorheffing - Onontgonnen optimalisatiemogelijkheden

De meeste productiebedrijven beschouwen de onroerende voorheffing op hun gebouwen en 'materieel en outillage' als een vaste kost. Er zijn echter mogelijkheden om de onroerende voorheffing mee te laten evolueren met de activiteiten en de investeringen van het bedrijf.

Beheersmaatregelen kiezen

Op basis van de risicoanalyse en bovenstaande overwegingen rond te nemen acties worden beheersmaatregelen gekozen. Deze kunnen uiteenlopen van het afsluiten van een verzekering tot het aannemen van extra personeel.

Een risico zonder beheersmaatregelen wordt een bruto risico of een inherent risico genoemd. Door beheersmaatregelen toe te passen, verlaagt het risico. Er kan echter nog een restrisico overblijven ('residual risk').

Beheersmaatregelen kunnen preventief toegepast worden waardoor de kans dat een risico zich voordoet, afneemt. Repressieve beheersmaatregelen daarentegen trachten de schadelijke gevolgen te reduceren.

Beheersmaatregelen bestaan enerzijds uit 'hard controls', zoals afspraken en richtlijnen. Anderzijds zijn er de 'soft controls' die gericht zijn op het functioneren van medewerkers.

We raden aan om op voorhand enkele punten te evalueren op basis van deze checklist:

- Zijn er voldoende middelen/geld om de maatregel te implementeren?
- Is er voldoende mankracht om de maatregel uit te voeren?
- Is er een verantwoordelijke voor de beheersmaatregel aangewezen?
- Is het zinvol om een risico over te dragen? Kan de aangewezen partij het risico ook daadwerkelijk dragen?
- Brengt de maatregel geen nieuwe risico's met zich mee?

Beheersmaatregelen evalueren en actualiseren

Beheersmaatregelen dienen op regelmatige tijdstippen te worden geëvalueerd. Enkele vragen die u hierbij kunnen helpen:

- Werden de maatregelen uitgevoerd en behaalden ze het gewenste effect?
- Wat verhindert de effectiviteit van een maatregel?
- Is er voldoende overleg gepleegd?
- Zijn alle verantwoordelijkheden duidelijk?

Bij de evaluatie controleert u of de beheersmaatregel:

- voldoende is vastgelegd (opzet)
- in de praktijk voldoende bekend is en gebruikt wordt (bestaan)
- gedurende een bepaalde periode wordt nageleefd (werking).

Beheersmaatregelen kunnen de kans dat een risico zich voordoet verminderen of kunnen de impact ervan verkleinen. De juiste beheersmaatregelen treffen en evalueren of hiermee de realisatie van de doelstellingen wordt gewaarborgd, is echter een continu proces. Om er zeker van te zijn dat de belangrijkste risico's continu de aandacht hebben, moeten ze systematisch op de agenda verschijnen.

Bent u op zoek naar een vernieuwende kijk op beheersmaatregelen zodat deze een grotere bijdrage leveren aan uw doelstellingen? Of heeft u nood aan meer gespecialiseerde ondersteuning voor uw risicoanalyse? Onze Business Risk Advisers helpen u graag verder.

Sarah De Ridder -
sarah.deridder@be.gt.com

Betrokken onroerende goederen

De belangrijkste onroerende goederen waarop onroerende voorheffing wordt geheven, zijn gebouwen, materieel en outillage. Voor gebouwen is het, vooral in Vlaanderen, moeilijker te optimaliseren omdat dit uitsluitend kan bij vernieling, afbraak of het volstrekt ontbreken van activiteit of opbrengst.

Op het gebied van materieel en outillage zijn er wel reële optimalisatiemogelijkheden. Het gaat hierbij zowel om het bepalen van de juiste belastbare basis als om het bepalen van onproductieve bestanddelen.

Juiste belastbare basis

De belastbare basis voor de onroerende voorheffing is het kadastraal inkomen (KI). De bepaling hiervan is een federale materie en wordt behandeld door de federale administratie van het kadaster. De regio's kunnen de berekening van het KI niet wijzigen, maar zij kunnen wel vrijstellingen en ontheffingen op de onroerende voorheffing toekennen.

Zo werd er in Vlaanderen van 1998 tot 2008 een drempelwaarde ingesteld die de minimum belastbare basis vormde voor de berekening van de onroerende voorheffing op materieel en outillage. Het KI van bijkomende investeringen boven deze drempel werd vrijgesteld. Dit had echter tot gevolg dat de onroerende voorheffing werd beschouwd als een vaste kost. Vaak werden ook geen aangiften in verband met investeringen of desinvesteringen ingediend bij het kadaster omdat dit toch geen invloed had op de te betalen belasting.

Per 2008 werd deze minimum belastbare basis afgeschaft en wordt de onroerende voorheffing bepaald op basis van het

materieel en outillage dat werkelijk aanwezig is in het bedrijf. Investeringen in nieuw materieel en outillage aangekocht vanaf 1.01.1998 werden vrijgesteld van onroerende voorheffing.

Vele bedrijven betalen mogelijk nog steeds onroerende voorheffing op materieel en outillage dat niet meer aanwezig is en/of genieten nog niet van de vrijstellingen die van toepassing zijn op de vervangings- of nieuwe investeringen. Door na te gaan of de staat van materieel en outillage waarop ze vandaag belast worden, overeenstemt met de werkelijkheid, kunnen vele bedrijven dus mogelijk een optimalisatie realiseren. Nadat er een correcte herschatting is gebeurd van het belastbaar KI, is het belangrijk om deze toestand actueel te houden door jaarlijks aangifte te doen van de wijzigingen in het materieel en outillage.

Ook in Wallonië werd de onroerende voorheffing verlaagd om de industrie te stimuleren. Zo werd er vanaf 2004 besloten om de indexatiecoëfficiënt toegepast op het KI van materieel en outillage te bevroren. Sinds 1 januari 2006 is er ook een volledige vrijstelling van de onroerende voorheffing voor investeringen in nieuw materieel en outillage.

In de praktijk zien wij daarenboven vaak dat er bepaalde investeringen worden aangegeven als materieel en outillage, maar dat deze kwalificatie onjuist is. Het gaat hier bijvoorbeeld om veiligheids- of milieu-investeringen of reserveonderdelen die ten onrechte worden aangegeven. Door deze investeringen uit de belastbare basis te halen, kunnen eveneens belangrijke besparingen worden gerealiseerd.

Belastingverhoging bij onvoldoende bezoldiging

De daling van het tarief van de vennootschapsbelasting nodigt uit om te werken via een vennootschap. Om te vermijden dat (te) veel zelfstandigen een vennootschap zouden oprichten, zijn er een aantal maatregelen genomen die het tariefvoordeel inperken.

Vereiste van minimale bedrijfsleidersbezoldiging

De vennootschapsbelasting (momenteel 33,99%) zal de komende jaren dalen, eerst naar 29,58% en dan naar 25%. Kmo's genieten bovendien van een verlaagd tarief van eerst 20,4% en daarna 20% op de eerste €100.000,00 mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan. Zo moet minstens één bedrijfsleider (natuurlijke persoon) een bezoldiging ontvangen van €45.000 (€36.000 in de huidige regeling).

Los van de toepassing van het verlaagd tarief is het uitkeren van een minimale bezoldiging voortaan voor elke vennootschap van belang. Vennootschappen die dit niet doen, betalen immers een afzonderlijke (aftrekbare) belasting van 5,1% (aanslagjaar 2019-2020) of 10% (vanaf aanslagjaar 2021) over het te weinig uitgekeerde bedrag. Indien de bedrijfsleider een bezoldiging krijgt van €25.000, bedraagt de bijkomende belasting dus €1.020 of (vanaf aanslagjaar 2021) €2.000. Vennootschappen die geen bezoldiging uitkeren of die enkel door andere vennootschappen bestuurd worden, betalen dus sowieso een bijkomende belasting van €2.295 of (vanaf aanslagjaar 2021) €4.500.

Uitzonderingen

Er zijn 3 uitzonderingen voorzien:

- **Kmo-starters** zijn vrijgesteld gedurende de eerste vier jaar na de oprichting.
- Een lagere bezoldiging is mogelijk, **mits deze bezoldiging minstens gelijk is aan het belastbaar resultaat** van de vennootschap.

Op basis van de voorbereidende teksten, volstaat in dit geval een bezoldiging die gelijk is aan 50% van het belastbaar resultaat vóór aftrek van de bezoldiging. Indien een vennootschap een belastbaar resultaat heeft van €30.000 ná aftrek van een bezoldiging van €10.000, dan bedraagt de vereiste minimumbezoldiging dus €20.000 ($€40.000 \times 50\%$) en het onderworpen 'tekort' €10.000.

- **Verbonden vennootschappen** waarvan minstens de helft van de bedrijfsleiders dezelfde personen zijn, kunnen de afzonderlijke aanslag vermijden door gezamenlijk aan een gemeenschappelijke bedrijfsleider een bezoldiging van €75.000 te betalen. Zoniet betaalt (enkel) de groepsvennootschap met het hoogste belastbaar resultaat de afzonderlijk aanslag.

In die optiek kan het van belang zijn de structuur van uw groep en/of de mandaten binnen uw groep te evalueren om deze bijkomende belasting te beperken.

Onproductiviteit

Daarnaast kennen veel bedrijven periodes van stilstand van machines om uiteenlopende redenen (economische werkloosheid, daling van vraag, incidenten, ...). Van zodra de stilstand op jaarbasis 90 dagen bedraagt (niet noodzakelijk op elkaar volgend), bestaat er een mogelijkheid om een ambtshalve ontheffing te vragen van de onroerende voorheffing.

Bovenstaande optimalisaties zijn onderhevig aan procedureregels. Aangezien de onroerende voorheffing een regionale belasting is, zijn deze procedures verschillend voor Vlaanderen en Wallonië.

Sinds de invoering van de Vlaamse Codex Fiscaliteit in 2013 werd bepaald dat er in Vlaanderen bezwaar kan worden aangetekend tegen de ontvangen aanslag in de onroerende voorheffing binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de 3de werkdag volgend op de datum van verzending van het aanslagbiljet. Een verlaging of ontheffing van de onroerende voorheffing zal daarom alleen uitwerking hebben voor het aanslagjaar waartegen tijdig bezwaar werd aangetekend en voor de daaropvolgende aanslagjaren. Retroactieve ambtshalve ontheffingen zijn niet mogelijk in Vlaanderen.

Voor wat betreft bezwaarschriften wegens onproductiviteit of vernieling van onroerende goederen kan de bovenstaande termijn echter nooit verstrijken voor 31 maart van het jaar volgend op het aanslagjaar.

In Wallonië bedraagt de bezwaartermijn tegen de ontvangen aanslag in de onroerende voorheffing 6 maanden te rekenen vanaf de 3de werkdag volgend op de datum van verzending van het aanslagbiljet. Echter geldt hier ook een algemene termijn van 5 jaar voor het aanvragen van een ambtshalve ontheffing in geval van overbelasting. Hierdoor kunnen retroactieve ambtshalve ontheffingen van te veel betaalde onroerende voorheffing plaatsvinden.

Conclusie

De onroerende voorheffing mag niet zonder meer beschouwd worden als een vaste kost. Er zijn diverse optimalisatiemogelijkheden die deze kost kunnen drukken.

Door onze ervaring in deze specifieke materie en onze goede contacten bij de verschillende betrokken administratieve diensten kunnen wij uw bevoorrechte partner zijn bij het realiseren van dit optimalisatieproject.

Petra De Peuter -
petra.depeuter@be.gt.com

Frederik De Graeve -
frederik.degraeve@be.gt.com

Aftrek voor innovatie-inkomsten boekhoudkundig verwerkt

In onze newsletter van maart 2017 meldden we het al: uw vennootschap kan sinds 1 juli 2016 gebruikmaken van de zogenaamde ‘aftrek voor innovatie-inkomsten’ (voorheen ‘aftrek octrooi-inkomsten’). Deze aftrek bedraagt 85% van het gecorrigeerd netto-inkomen uit intellectuele eigendomsrechten, zoals octrooien, beschermingscertificaten, auteursrechtelijk beschermde software, kwekersrechten en van overheidswege toegekende data- en marktexclusiviteiten.

De Commissie voor Boekhoudkundige Normen publiceerde onlangs een ontwerpadvies over de boekhoudkundige verwerking. Hierbij is het van belang of het intellectueel eigendomsrecht al dan niet reeds is ontstaan. Indien dit het geval is, vindt de aftrek uitsluitend plaats via de aangifte en is er dus geen boekhoudkundige verwerking.

Voorwaardelijke vrijstelling - onaantastbaarheidsvoorwaarde

U kan de aftrek echter ook tijdens de aanvraagperiode toepassen. Het betreft dan een voorwaardelijke vrijstelling die definitief wordt in het jaar van het bekomen van het recht. Het vrijgestelde gedeelte van de innovatie-inkomsten moet dan op een afzonderlijke rekening van het passief geboekt worden (onaantastbaarheidsvoorwaarde). Dit impliceert dus een boeking met als debet de rekening 689 Overboeking naar de belastingvrije reserves en een creditering van (een afzonderlijke subrekening binnen) de rekening 132 Belastingvrije reserves. Van zodra het intellectueel eigendomsrecht effectief is ontstaan, is het aangewezen de rekening ‘132 Belastingvrije reserves’ te debiteren en de rekening ‘789 Onttrekkingen aan de belastingvrije reserves’ te crediteren. De definitieve vrijstelling kan dan in de aangifte worden opgenomen via een verhoging van de begintoestand van de belaste reserves.

Toelichting in de jaarrekening (volledig schema)

De vennootschappen die hun jaarrekening opstellen volgens het volledig schema en die gebruikmaken van de aftrek voor innovatie-inkomsten, moeten melding maken van de invloed op de verschuldigde belastingen en van de aanwezigheid van actieve en/of passieve belastinglatenties (bijvoorbeeld een overgedragen aftrek indien er onvoldoende winst is).

Chris Peeters -
chris.peeters@be.gt.com

Vooruitbetaalde kosten en voorzieningen - mogelijkheden ingeperkt

Door het aanleggen van een ‘voorziening’ kan u geplande kosten of investeringen reeds boeken vooraleer u ze effectief betaalt. Door het betalen van ‘vooruitbetaalde kosten’ daarentegen kan u kosten die boekhoudkundig aan een volgend boekjaar toebehoren, fiscaal onmiddellijk in kosten nemen. Sinds de hervorming vennootschapsbelasting worden voortaan beide mogelijkheden beperkt omwille van het zogenaamde ‘matchingprincipe’.

Voorziening voor risico's of kosten

Voorzieningen zijn slechts aftrekbaar mits ze worden geboekt om het hoofd te bieden aan ‘scherp omschreven verliezen of kosten, die volgens de aan de gang zijnde gebeurtenissen waarschijnlijk zijn’. Voorzieningen voor een algemeen en hypothetisch risico zijn dus niet aftrekbaar.

Vanaf dit jaar moet een voorziening daarenboven dienen om de kosten te dekken van een op balansdatum bestaande contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting. Als gevolg van deze verstrenging zal het bijvoorbeeld niet meer mogelijk zijn om voorzieningen voor herstellingen en groot onderhoud af te trekken. Voorzieningen voor contractuele garantieverplichtingen of ontslaguitkeringen zijn wel nog steeds aftrekbaar.

Dit geldt in principe slechts voor voorzieningen aangelegd vanaf 1 januari 2018. Echter, vennootschappen die - in functie van de tariefdaling - nog voorzieningen aanleggen voor boekjaar 2017, zullen bij de latere terugname altijd belastbaar zijn aan 33,99%.

De Commissie voor Boekhoudkundige Normen publiceerde onlangs een ontwerpadvies over de boekhoudkundige aspecten van voorzieningen. Het feit dat er boekhoudkundig de mogelijkheid/verplichting is om een voorziening aan te leggen, heeft geen impact op de fiscale aftrekbaarheid.

Vooruitbetaalde kosten

Het boekhoudkundig ‘matching-principe’ linkt kosten aan het jaar waarop ze betrekking hebben. Kosten die vooruitbetaald worden, moeten aan het juiste boekjaar worden toegewezen via overlopende rekeningen. We denken hierbij aan vooruitbetaalde huur, verzekeringspremies of abonnementen die een periode dekken die het boekjaar overschrijdt.

Op basis van artikel 49 WIB'92 waren kosten die u in een boekjaar betaalt, onmiddellijk aftrekbaar (zelfs al hebben ze betrekking op een toekomstig tijdperk). Vanaf 2018 kan dit niet meer en geldt ook fiscaal dat kosten verbonden aan activiteiten of inkomsten van een volgend boekjaar slechts aftrekbaar zijn in dat volgend boekjaar.

Bart Verstuyft -
bart.verstuyft@be.gt.com

Belastingvoordelen beperkt in functie van duur van belastbaar tijdperk

Met retroactieve ingang vanaf aanslagjaar 2018 voert de programmawet van 25 december 2017 een nieuwe beperking in voor tal van federale belastingvoordelen. De regering heeft besloten een 'pro rata temporis'-beperking van bestaande fiscale vrijstellingen, belastingverminderingen en andere fiscale voordelen in te voeren. In een Circulaire (Circulaire 2018/C/17) van begin februari 2018 geeft de fiscus een eerste commentaar bij deze proratisering en beperking van bepaalde fiscale voordelen.

Aangezien bepaalde voordelen rekening houden met de fiscale situatie van de belastingplichtige op jaarbasis (o.a. de belastingvrije som), is de regering van mening om voor de belastbare tijdperken waarvan de duur minder dan een kalenderjaar bedraagt, deze voordelen te beperken in functie van de duur van het belastbare tijdperk. Zo wordt vermeden dat een belastingplichtige (tweemaal) aanspraak kan maken op het volledige jaarbedrag van de betreffende voordelen. Deze regeling vindt echter geen uitwerking in geval van overlijden tijdens het belastbaar tijdperk.

De nieuwe regeling is van toepassing, zowel in de personenbelasting als in de belasting van niet-inwoners.

Deze bijkomende beperking zal onder andere uitwerking hebben in de situatie waarin een niet-inwoner in de loop van het kalenderjaar zijn of haar fiscale woonplaats overbrengt naar België (immigratie). In deze situatie zal de belastingplichtige in kwestie voor het betreffende kalenderjaar onderworpen zijn, zowel aan de belasting van niet-inwoners als aan de personenbelasting (vanaf de overdracht van de fiscale woonplaats). Omgekeerd zal ook in een situatie van emigratie deze beperking van toepassing zijn. Voordelen waarop deze 'pro rata temporis'-beperking uitwerking zal hebben, zijn onder andere:

- De vrijstelling voor tussenkomst door de werkgever in woon-werkverkeer met een ander vervoermiddel dan openbaar vervoer of georganiseerd gemeenschappelijk vervoer (€390)
- de maximale korf aan langetermijnsparen (€1.880 en €2.260)
- het pensioensparen (€940)
- het huwelijksquotiënt (€10.490)
- de berekeningschalen en maxima voor het bepalen van het wettelijk kostenforfait
- de belastingvrije som (inclusief belastingvrije toeslagen)
- ...

De proratering zal gebeuren op maandbasis, met inbegrip van de maand waarvan de vijftiende dag tot het belastbaar tijdperk behoort. Enkele voorbeelden ter verduidelijking:

Situatie	Beperkingsbreuk
Belastbaar tijdperk van 1 januari t.e.m. 20 september (datum vertrek)	9/12 ^{de}
Belastbaar tijdperk van 1 januari t.e.m. 14 september (datum vertrek)	8/12 ^{de}
Belastbaar tijdperk van 17 september (datum aankomst) t.e.m. 31 december	3/12 ^{de}
Belastbaar tijdperk van 14 september (datum aankomst) t.e.m. 31 december	4/12 ^{de}

Deze regeling zal reeds in voege treden voor de belastingberekeningen gekoppeld aan inkomstenjaar 2017 (aanslagjaar 2018). Merk op dat dit voor de geviseerde situaties tot gevolg heeft dat de tijdens inkomstenjaar 2017 ingehouden bedrijfsvoorheffing onvoldoende zal zijn om de finale belastingschuld volledig te compenseren. De ingehouden bedrijfsvoorheffing werd namelijk bepaald op grond van de jaarbedragen van de betreffende voordelen.

Hélène Schuerwegen -
helene.schuerwegen@be.gt.com

Btw en internationaal goederenvervoer: enkele wijzigingen

In een B2B-context vinden diensten in principe plaats daar waar de afnemer gevestigd is. Echter, voor bepaalde vervoersdiensten wordt de plaats van de dienst bepaald op basis van het 'werkelijk gebruik'. Deze afwijkende plaatsbepalingsregel (i.e. de 'use & enjoyment'-regel) werd gewijzigd met ingang van 23 november 2017¹.

Sinds 2010 geldt als algemene regel voor diensten in een B2B-context dat de plaats van de dienst gelokaliseerd wordt waar de ontvanger van de dienst is gevestigd (of zijn vaste inrichting heeft indien de diensten voor deze inrichting worden verricht). Dit geldt ook voor goederenvervoersdiensten en de daarmee samenhangende logistieke diensten (bijv. laden, lossen, goederenbehandeling, enz.). Vervoers- en logistieke diensten voor een Belgische afnemer zijn dus onderworpen aan Belgische btw (behoudens vrijstelling). Wanneer deze diensten verricht worden voor een afnemer gevestigd in een andere EU-lidstaat of buiten de EU, is er geen Belgische btw verschuldigd. Een Europese afnemer moet dan zelf de verschuldigde btw voldoen via de verlegging van heffing (behoudens vrijstelling). De plaats van uitvoering (het 'werkelijk gebruik') is met andere woorden niet relevant.

Wanneer deze diensten plaatsvinden 'buiten de EU', voorzag KB nr. 57 in een uitzondering, met name de regel van het werkelijk gebruik of zogenaamde 'use & enjoyment'. In dat geval werd het werkelijk gebruik wel in aanmerking genomen en was er geen btw verschuldigd in de mate dat de afgelegde afstanden buiten de EU plaatsvonden. Voor het gedeelte van de dienst dat binnen de EU plaatsvond, gold dan de algemene plaatsbepalingsregel 'vestiging van afnemer'. Dit gaf in de praktijk moeilijkheden wat betreft de uitsplitsing van de prijs op de factuur met verschillende btw-behandelingen.

Met ingang van 23 november 2017 werd deze 'use & enjoyment'-regel van KB nr. 57 gewijzigd en werd het criterium 'naar verhouding van de afgelegde afstand' geschrapt. Voortaan gelden volgende regels:

- Goederenvervoersdiensten gefactureerd aan een afnemer buiten de EU waarbij het gehele traject van het vervoer in België plaatsvindt, zijn belastbaar in België.
- Goederenvervoersdiensten gefactureerd aan een in België gevestigde afnemer waarbij het gehele traject van het vervoer buiten de EU plaatsvindt, zijn niet belastbaar in België.
- Goederenvervoersdiensten gefactureerd aan een in België gevestigde afnemer waarbij slechts een gedeelte van het traject buiten de EU is gesitueerd, zijn voortaan integraal belastbaar in België.

Waar vinden de goederenvervoersdiensten plaats voor btw?

Afnemer	BE	Andere EU	Binnen EU
Traject vervoer			
In BE	BE	Andere EU	BE
In andere EU	BE	Andere EU	Wetgeving andere EU
Buiten EU	-	Wetgeving andere EU	-
Binnen en buiten EU	BE	Andere EU	-

Deze nieuwe plaatsbepalingsregels hebben op zich geen impact op de toepasbaarheid van de vrijstellingen voor het vervoer en logistieke diensten die samenhangen met de in- en uitvoer van goederen (vervoer, laden, lossen, verpakken, inspecteren, douaneformaliteiten, opslag, enz.) in artikel 41, §1, 2° en 3° W.btw.

In onze nieuwsbrief van december 2017 wezen wij er evenwel reeds op dat er een verstrengde interpretatie inzake deze vrijstelling in het vooruitzicht werd gesteld. In dat opzicht zouden de betreffende diensten niet langer kunnen worden vrijgesteld indien deze niet rechtstreeks aan de uitvoerder, invoerder of ontvanger van de goederen zouden worden verstrekt. Dit zou ertoe leiden dat onderaannemers van deze diensten hun prestaties aan de btw moeten onderwerpen. Er zou een Circulaire in dat verband in voorbereiding zijn.

In het licht van de bovenstaande wijzigingen verdient het aanbeveling om de btw-behandeling van de logistieke diensten, zowel ontvangen als verleend, na te kijken. Zo vermijdt u potentiële risico's zoals de navordering van btw of de verwerping van aftrek op onterecht aangerekende btw, verhoogd met boetes en nalatighedsinteressen.

Desgewenst kunnen wij assisteren door een beperkte btw-check te doen op de relevante inkomende en uitgaande handelingen. Dit kan eventueel aan de hand van een vergadering, waarin dan bijkomende toelichting wordt gegeven.

¹KB nr. 57, B.S. 13.10.2017

Lode Agache -
lode.agache@be.gt.com

Nieuwe voorstellen van Europa inzake btw: toekomstmuziek?

De Europese Commissie heeft op 18 januari 2018 een voorstel tot wijziging van de BTW-Richtlijn gepubliceerd die de huidige regeling zou hervormen. De voorstellen hebben als doel de btw-heffing in de lidstaat van bestemming te versterken en te omkaderen. Vanuit diezelfde gedachte had ook de Ecofin-Raad van de EU op 5 december 2017 reeds een pakket maatregelen goedgekeurd inzake de btw-regeling voor e-commerce. De voorstellen worden hierna kort toegelicht. Als alles goed gaat zouden sommige van de voorgestelde wijzigingen naargelang het geval reeds in 2021 of vanaf 1 juli 2022 in werking moeten treden.

Verlaagde btw-tarieven: keuze voor lidstaten

De lidstaten zullen, naast een standaardtarief van minimum 15% btw, kunnen voorzien in 'een of twee' verlaagde btw-tarieven (niet lager dan 5% btw). De verlaagde btw-tarieven zullen enkel van toepassing zijn op goederen en diensten opgesomd in bijlage III van de BTW-Richtlijn (bijv. levensmiddelen, farmaceutische producten, enz.), met uitsluiting evenwel van elektronische diensten. Zo zouden in België de gewone boeken onderworpen blijven aan het tarief van 6% btw, maar blijven 'e-boeken' onderworpen aan het tarief van 21% btw.

Drempels inzake afstandsverkoop verdwijnen

Ook zullen de regels voor de zogenaamde afstandsverkoop veranderen. Afstandsverkoop zijn verkopen van goederen aan 'niet btw-plichtigen' (bijv. particulieren) in een andere EU-lidstaat, waarbij de verkoper rechtstreeks of onrechtstreeks instaat voor de verzending van de verkochte goederen naar de andere EU-lidstaat. Deze verkopen zijn onderworpen aan de btw van de lidstaat van de verkoper, zolang de omzet uit de verkopen naar die andere lidstaat een bepaalde drempel

niet heeft overschreden. Wordt de drempel in een bepaalde lidstaat wel overschreden, dan moet de verkoper de btw van die lidstaat aanrekenen en aldaar een btw-identificatienummer aanvragen. Momenteel varieert deze drempel per lidstaat tussen €35.000,00 en €100.000,00.

Deze drempels zullen worden afgeschaft vanaf 1 januari 2021. Daardoor zal de verkoper onmiddellijk de btw van het land van de klant moeten aanrekenen. Vanaf 2021 zouden ook afstandsverkoop van goederen in een unieke 'MOSS'-aangifte kunnen worden aangegeven (Mini One Stop Shop). Van de gelegenheid wordt gebruikgemaakt om een aantal wijzigingen aan te brengen aan de formele verplichtingen rond de unieke aangifte, o.a. de indieningstermijn wordt verlengd en rechtzettingen van eerdere aangiften kunnen voortaan ook gebeuren via een latere aangifte. Voor het overige blijven de regels inzake de unieke aangifte grotendeels ongewijzigd.

Voor zogenaamde Europese 'micro-ondernemingen' zal er wel een drempel worden voorzien van €10.000,00. Zolang de drempel niet is overschreden, kan de onderneming er nog voor kiezen btw van haar thuisland aan te rekenen.

Hervorming van het intracommunautaire stelsel

Vanuit het principe van btw-heffing in de lidstaat van bestemming had de Europese Commissie vorig jaar ook reeds een voorstel gelanceerd tot hervorming van het intracommunautaire stelsel. Volgens dit voorstel zouden intracommunautaire leveringen onderworpen worden aan de btw in het land van bestemming. Tegelijk zou de verkoper zelf dan de verschuldigde btw van die lidstaat moeten voldoen (hoewel in bepaalde gevallen een verlegging mogelijk zou zijn).

Harmonisatie bestaande regeling kleine ondernemingen

Kleine ondernemingen, i.e. ondernemingen wier jaaromzet niet meer bedraagt dan een bepaald drempelbedrag, zijn 'vrijgesteld' van de meeste btw-verplichtingen die normaal aan de btw-plichtigen worden opgelegd. In België bedraagt dit drempelbedrag €25.000,00. De Europese Commissie stelt de volgende aanpassingen voor:

- Het drempelbedrag wordt verhoogd tot maximaal €85.000,00 (lidstaten hebben de keuze om een lager drempelbedrag te bepalen). In een overgangsregeling zou het vastgestelde drempelbedrag met maximaal 50% overschreden mogen worden gedurende het lopende jaar.
- De vrijstellingsregeling wordt ook uitgebreid tot buitenlandse ondernemingen voor zover hun jaaromzet niet meer bedraagt dan €100.000,00 én de jaaromzet van de onderneming in een betrokken lidstaat niet hoger is dan het aldaar geldende drempelbedrag.

Introductie van nieuwe categorie kleine ondernemingen

In aansluiting bij het voorgaande voorziet de Commissie eveneens in een nieuwe categorie kleine ondernemingen: ondernemingen met een totale 'Unie-jaar-omzet' die niet meer bedraagt dan €2.000.000,00. Voor hen moet door de lidstaten worden voorzien in vereenvoudigde formaliteiten (vereenvoudigde identificatieprocedure, een optionele jaaraangifte, geen voorschotten). Deze vereenvoudigde regeling zal ook gelden voor kleine ondernemingen die de nationale drempel al hebben overschreden of voor de kleine ondernemingen die ervoor opteren om de vrijstellingsregeling niet toe te passen.

Btw-regeling e-commerce

Sinds 1 januari 2015 moeten ondernemingen in een B2C-context met betrekking tot omroep, telecommunicatie- en elektronische diensten btw aanrekenen van het land waar hun klant woont of verblijft. Zij hadden reeds de mogelijkheid om een 'MOSS'-aangifte in te dienen (Mini One Stop Shop), waarin ze globaal hun diensten konden aangeven die in andere lidstaten aan btw zijn onderworpen. Hoewel de Europese commissie deze MOSS-regeling succesvol vond, werden toch enkele vereenvoudigingen goedgekeurd door de Ecofin-Raad:

- Voor 'micro-ondernemingen' (omzeldrempel van €10.000) wordt ter vereenvoudiging voorzien in een afwijkende plaatsbepalingsregel. In plaats van de aanrekening van btw in het land van de particuliere klant, kan de btw van het land van de dienstverrichter behouden blijven. Niet EU-ondernemingen zijn uitgesloten van deze vereenvoudiging.
- Aangezien in beginsel de btw van het land van de klant moet worden aangerekend, is het uiteraard belangrijk dat de woonplaats van de particuliere klant kan worden aangetoond. Momenteel diende de operator dit te bewijzen aan de hand van 'twee afzonderlijke, niet tegenstrijdige' bewijsstukken (bijv. factuuradres, bankgegevens, IP-adres, enz.). Vanaf 2019 wijzigt deze regeling en moeten de operatoren de woonplaats van hun particuliere klanten kunnen aantonen aan de hand van slechts één bewijselement, voor zover hun jaaromzet uit telecom, omroep en elektronische diensten niet meer bedraagt dan €100.000,00.
- Ondernemingen zouden de factureringsregels van de eigen lidstaat of lidstaat van identificatie kunnen blijven toepassen bij intracommunautaire afstandsverkoop of elektronische diensten.
- De invoer van goederen met een lage waarde (€10 tot €20) is tot op heden vrijgesteld van btw. Deze vrijstelling zal worden afgeschaft en vervangen door een btw-heffing op de verkoop aan de klant. Voor de afdracht van de verschuldigde btw zal de verkoper wel gebruik kunnen maken van de unieke 'MOSS'-aangifte voor zover de intrinsieke waarde van de goederen niet meer bedraagt dan €150,00.
- Operatoren van elektronische verkoopplatformen worden geacht deel uit te maken van de ketting van btw-transacties, wanneer de verkoper niet in de EU is gevestigd. Een dergelijke regeling bestaat trouwens momenteel al voor de elektronische diensten. Wanneer aldus dergelijk elektronisch verkoopplatform is tussengekomen bij 'verkoop op afstand' door een niet-EU verkoper, dan zal dit platform (de operator) geacht worden de goederen zelf te hebben aangekocht en vervolgens te hebben doorverkocht aan de afnemer. Deze regeling geldt zowel voor de goederen die van buiten de EU worden verzonden als die vanuit een andere EU-lidstaat worden verstuurd (voor de invoer van goederen zal deze regeling slechts van toepassing zijn voor zover de intrinsieke waarde van de goederen niet meer bedraagt dan €150,00). Dit wettelijk vermoeden is onweerlegbaar voor de afstandsverkoop. De operator van het elektronisch platform zal verplicht zijn om de aankoop en de daaropvolgende doorverkoop aan te geven. Op de doorverkoop zal in principe de btw van het land van de klant moeten afgedragen worden.
- Tenslotte wordt ook voorzien in een verbeterde samenwerking tussen de lidstaten. De aanpassingen beogen een versnelde uitwisseling van gegevens en een samenwerking tussen de lidstaten in het kader van grensoverschrijdende conflicten.

Lode Agache -
lode.agache@be.gt.com

Insolventierecht vernieuwd - Ook vzw's en vrije beroepers kunnen voortaan failliet gaan

Het insolventierecht helpt u wanneer u geconfronteerd wordt met een klant die zijn geldelijke verplichtingen niet kan nakomen, of – erger - wanneer u zelf uw geldelijke verplichtingen niet kan nakomen. Best belangrijk dus. Wel, op 1 mei 2018 treedt een vernieuwd, sterk uitgebreid insolventierecht in werking¹.

Hieronder zoomen we kort in op de belangrijkste vernieuwingen, met name de integratie van het insolventierecht in het Wetboek van Economisch Recht, zijn verruimd toepassingsgebied, enkele nieuwigheden inzake bestuurdersaansprakelijkheid en de maatregelen die een snelle herstart van de gefailleerde moeten mogelijk maken.

Integratie insolventierecht in het Wetboek van Economisch Recht

Het insolventierecht zit momenteel nog verspreid in twee afzonderlijke wetten, met name de Faillissementswet van 8 augustus 1997 en de Wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen (ook 'WCO' genoemd). Deze twee wetten zullen nu geïntegreerd worden opgenomen in het Wetboek van Economisch Recht (hierna 'WER'), in een nieuw Boek XX, getiteld "Insolventie van Ondernemingen".

Verruimd toepassingsgebied: ook vzw's en vrije beroepers onderhevig aan insolventierecht

De belangrijkste innovatie van het vernieuwd insolventierecht is dat zijn toepassingsgebied gevoelig wordt verruimd. Tot op heden was de Faillissementswet enkel van toepassing op handelsvennootschappen en handelaars, terwijl de WCO-procedures ook van toepassing zijn op handelsvennootschappen, handelaars, landbouwers, landbouwvennootschappen en burgerlijke vennootschappen met handelsvorm (met uitzondering van vrije beroepers).

¹Ingevoerd bij wet van 11 augustus 2017 houdende invoeging van het Boek XX "Insolventie van ondernemingen", in het Wetboek van economisch recht, en houdende invoeging van de definities eigen aan Boek XX en van de rechtshandhabingsbepalingen eigen aan Boek XX in het Boek I van het Wetboek van economisch recht, BS 11 september 2018, bl. 83100.

Vrije beroepers en vzw's konden dus enerzijds niet failliet worden verklaard, maar konden anderzijds ook geen gebruik maken van de procedures van de WCO.

Het vernieuwd insolventierecht maakt komaf van dit beperkt en afwijkend toepassingsgebied door een nieuw begrip 'onderneming' als aanknopingspunt te introduceren. Een 'onderneming' in de zin van het insolventierecht wordt:

- iedere natuurlijke persoon die zelfstandig een beroepsactiviteit uitoefent
- iedere rechtspersoon
- iedere organisatie zonder rechtspersoonlijkheid.

Naast hen die reeds onderhevig waren aan het insolventierecht (handelaars en handelsvennootschappen), vallen onder dit nieuw ondernemingsbegrip dus ook de vrije beroepers, vzw's en stichtingen, net als tal van andere natuurlijke personen (bijv. kunstenaars, psychotherapeuten, Airbnb-verhuurders, Uberchauffeurs). Deze actoren kunnen vanaf 1 mei 2018 dus ook failliet worden verklaard of een beroep doen op de procedure van gerechtelijke reorganisatie.

Nieuwigheden inzake bestuurdersaansprakelijkheid

Vandaag kunnen bestuurders van vennootschappen die failliet worden verklaard, al voor een aantal zaken aansprakelijk worden gesteld. Deze aansprakelijkheidsgronden kan men vandaag nog terugvinden in het Wetboek van

vennootschappen, maar zullen met ingang van 1 mei 2018 worden ondergebracht in het WER. Dit zorgt ervoor dat deze aansprakelijkheidsgronden van toepassing worden op alle 'ondernemingen' (met uitzondering van de natuurlijke personen die een zelfstandige activiteit uitoefenen). Vanaf 1 mei 2018 zullen bestuurders van vzw's en vennootschappen waarin een vrij beroep wordt uitgeoefend, dan ook onderhevig zijn aan deze aansprakelijkheidsgronden.

De aansprakelijkheidsgronden viseren telkens alle huidige of gewezen bestuurders, zaakvoerders, dagelijkse bestuurders, leden van een directieraad of van een raad van toezicht, alsook alle andere personen die ten aanzien van de zaken van de onderneming werkelijke bestuursbevoegdheid hebben gehad (hierna kortweg 'bestuurders' genoemd).

• Aansprakelijkheid voor kennelijk grove fout

Ten eerste is er de aansprakelijkheid van de bestuurders die een kennelijk grove fout hebben begaan die heeft bijgedragen tot het faillissement. Bestuurders die zich hieraan schuldig hebben gemaakt, kunnen persoonlijk en al dan niet hoofdelijk aansprakelijk worden verklaard voor het geheel of een deel van het nettopassief ('het tekort') dat uit het faillissement resulteert.

Gelukkig is er een uitzondering voorzien voor 'kleine' ondernemingen. De aansprakelijkheidssancties zijn immers niet toepasselijk wanneer de gefailleerde onderneming:

- over de drie boekjaren vóór het faillissement een gemiddelde omzet heeft van minder dan €620.000 (excl. btw), en
- bij het einde van het laatste boekjaar een balanstotaal heeft van maximaal €370.000, of
- een vzw, ivzw of stichting is die een vereenvoudigde boekhouding voert.

Nieuw is dat vanaf nu niet enkel de curator de vordering kan instellen, maar ook elke benadeelde schuldeiser.

• Aansprakelijkheid voor sociale bijdragen

Ten tweede wordt de objectieve aansprakelijkheid voor niet-betalde sociale bijdragen van toepassing op bestuurders van de ondernemingen in de zin van het nieuwe insolventierecht. Deze aansprakelijkheidsgrond geldt voor bestuurders die in een periode van vijf jaar voorafgaand aan het faillissement, betrokken zijn geweest bij minstens twee faillissementen of vereffeningen met socialezekerheidsschulden. Zij zijn dan aansprakelijk voor het geheel of een deel van alle op het ogenblik van de uitspraak van het faillissement verschuldigde sociale bijdragen, met inbegrip van de verwijlinteressen.

Hier is geen uitzondering voorzien voor bestuurders van 'kleine' ondernemingen.

Zulke aansprakelijkheidsvordering kan worden ingesteld door de curator en de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ('RSZ').

• Aansprakelijkheid voor voortzetten reddeloze onderneming

Tot slot wordt een nieuwe aansprakelijkheidsgrond in het insolventierecht geïntroduceerd, met name de aansprakelijkheid van bestuurders die een reddeloos verloren onderneming voortzetten. Hiertoe kan worden besloten

indien de bestuurder op een ogenblik voorafgaand aan het faillissement, wist of behoorde te weten dat er kennelijk geen redelijk vooruitzicht was om een faillissement te vermijden en hierbij niet handelde zoals een normaal en voorzichtig bestuurder, geplaatst in dezelfde omstandigheden, zou hebben gehandeld. Zulke bestuurders kunnen persoonlijk en al dan niet hoofdelijk aansprakelijk worden verklaard voor het geheel of een deel van het nettopassief ('het tekort') dat uit het faillissement resulteert.

Ook hier is geen uitzondering voorzien voor bestuurders van 'kleine' ondernemingen.

Enkel de curator kan deze vordering instellen.

Snelle herstart gefailleerde wordt mogelijk

De wetgever heeft de ambitie om gefailleerden te goeder trouw een tweede kans en een snelle herstart na faillissement mogelijk te maken. Hij heeft dan ook een aantal maatregelen voorzien die hiertoe moeten bijdragen.

Ten eerste wordt de samenstelling van de failliete boedel beperkt. Vroeger was het zo dat alle goederen die de gefailleerde verwierf tijdens de faillissementsprocedure, deel uitmaakten van de boedel. Vanaf nu geldt dit slechts voor goederen die worden verkregen op basis van een situatie die voor het faillissement bestond. Dit betekent dat opbrengsten die de gefailleerde na opening van het faillissement heeft verkregen uit bijvoorbeeld een nieuwe job of uit schenkingen of erfenissen, geen deel meer uitmaken van de boedel en dus voor de gefailleerde verworven blijven.

Verder heeft de insolventierechtbank de mogelijkheid nog voor de sluiting van het faillissement de restschulden (dit zijn de aan het einde van het faillissement onbetaald gebleven schulden) van een gefailleerde natuurlijke persoon kwijt te schelden.

Nog vernieuwing op komst

Na de vernieuwing van het insolventierecht, is de regering volop bezig met de uitwerking van een aantal andere, heel grote vernieuwingen. Zo is er de grondige modernisering van het ondernemingsrecht, een nieuw Wetboek van vennootschappen en verenigingen en een grondige herwerking van het verbintenissenrecht.

Deze materies zijn nog in volle evolutie en zijn dus nog niet omgezet in finale wetteksten. Wij houden dit voor u nauwlettend in het oog en berichten u van zodra er duidelijkheid is over de finale teksten en de impact die ze zullen hebben op het ondernemingsleven.

Tim Dausy -
tim.dausy@be.gt.com

Cashbetalingen: regels (opnieuw) gewijzigd

Sedert 16 oktober 2017 zijn er opnieuw een aantal wijzigingen gebeurd aan de regels inzake de toegelaten cashontvangsten/-betalingen¹.

€3.000 is voortaan altijd het maximum Regels voortaan ook van toepassing op vzw's en vrije beroepers

Onder de oude reglementering golden de volgende regels:

- Indien het totaalbedrag van de transactie lager was dan €3.000 euro (incl. btw), mocht u dat bedrag integraal in cash ontvangen/betalen.

Bijvoorbeeld: een klant deed bij u een aankoop voor €2.900 (incl. btw) => het integrale bedrag van €2.900 mocht u in cash ontvangen.

- Indien het totaalbedrag van de transactie gelijk aan of hoger was dan €3.000 (incl. btw), mocht u slechts 10% van het totaalbedrag in cash ontvangen/betalen met een absoluut maximum van €3.000.

Bijvoorbeeld: u deed bij uw leverancier een aankoop voor €3.100 (incl. btw) => u mocht slechts €310 in cash betalen.

Hoewel beide transacties slechts €100 (incl. btw) verschilden, mocht er in de ene transactie €2.590 minder cash worden betaald/ontvangen.

De vroegere regeling was dus niet erg logisch, zodat een wijziging zich aandeed. Voortaan is het zo dat, ongeacht het totaalbedrag van de transactie, u steeds maximaal een bedrag van €3.000 in cash mag betalen/ontvangen.

Vroeger waren de regels inzake de toegelaten cashontvangsten enkel van toepassing op handelaars (zoals bepaald in het Wetboek van koophandel) en dienstverleners, zodat bijvoorbeeld landbouwers, bepaalde vrije beroepers (bijv. apothekers) en vzw's er niet onder vielen. Deze beperking van het toepassingsgebied werd geschrapt, zodat de regels sinds 16 oktober 2017 van toepassing zijn op alle betalingen en schenkingen, ook deze ontvangen of gedaan door landbouwers, vrije beroepers en verenigingen zonder winstoogmerk.

¹Art. 66-67 van de Wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten

Geen beperking voor banken en bij 'particuliere' transacties

De Nationale Bank van België, bpost, de kredietinstellingen, de betalingsinstellingen, de uitgevers van elektronisch geld, de beursvennootschappen en de wisselkantoren zijn uitgezonderd van de regelgeving, zodat zij onbeperkt cash kunnen ontvangen. U kan uw inkomsten in contanten dus altijd integraal naar uw bank brengen, ongeacht het bedrag ervan.

Verder blijven transacties tussen twee consumenten onderling (bijv. puur particuliere koop-verkoop) buiten het vizier van de regels inzake de toegelaten cashontvangsten.

Totaalverbod bij bepaalde transacties blijft gelden

Het totale verbod op cashbetalingen/-ontvangsten bij vastgoedtransacties blijft gehandhaafd. Hetzelfde geldt voor het verbod bij aankoop van oude metalen, koperkabels of producten die edele metalen bevatten. Zelfs cashbetalingen onder de €3.000 zijn in de context van deze transacties dus niet toegestaan.

Facturen of transacties 'opsplitsen' blijft verboden

De beperking van €3.000 geldt niet enkel voor een individuele verrichting, maar ook voor een geheel van verrichtingen waartussen een verband lijkt te bestaan. Het verbod kan dus niet worden omzeild door bijvoorbeeld een verkoopstransactie op te splitsen in verschillende facturen of onderdelen van een groter geheel individueel te factureren (bijv. bij de aankoop van een keuken).

Stevige boetes

Inbreuken tegen voormelde regels worden bestraft met een strafrechtelijke geldboete van €250 tot €225.000 (nog te verhogen met opdecimen, vandaag wil dit zeggen: x 8), met een maximum van tien procent van de betaling of de schenking. Zowel de betaler als de ontvanger van de cashbetaling kunnen worden bestraft.

Sofie Nauwelaerts -
sofie.nauwelaerts@be.gt.com

Kmo's beter geïnformeerd bij het aangaan van financieringen

Eind 2017 werd de zogenaamde Wet Laruelle herzien. Dit is een wet uit 2013 die de toegang voor kmo's tot financiering moest vergemakkelijken. Aanleiding waren de resultaten van een door de overheid georganiseerde bevraging bij bijna 10.000 kmo's, waaruit bleek dat de wet op bepaalde punten voor verbetering vatbaar was. We loodsen u in kort bestek door de nieuwigheden.

Uit voormelde bevraging was gebleken dat de kmo's voornamelijk moeilijkheden ondervonden met de (ondermaatse) kwaliteit van de informatie die ze van de bank ontvingen. Ook de omvang van de door de bank gevraagde waarborgen bleef een heikel punt.

Naar aanleiding hiervan heeft de wetgever de wet aangepast om o.a.:

- in de precontractuele fase voldoende transparantie te garanderen omtrent de voorwaarden van het kredietaanbod, zodat de kmo's de contractvoorwaarden van verschillende banken kunnen vergelijken en met kennis van zaken hun keuze kunnen maken; en
- de contractuele relatie tussen de bank en de kmo's beter in evenwicht te brengen.

Verduidelijking en verbreding precontractuele informatieplicht bank

In de nieuwe wet wordt verduidelijkt dat de bank niet enkel schriftelijke toelichting moet geven bij één bepaalde kredietvorm, maar wel bij verschillende kredietvormen die mogelijk ook gepast zijn voor de kmo. Bovendien zal de bank de kmo zo veel mogelijk moeten informeren over mogelijke ondersteunende maatregelen van de overheid (bijvoorbeeld subsidies, premies, borgstellingen door de overheid).

Ook over de zekerheden en waarborgen die met bepaalde kredieten gepaard gaan, zullen banken de kmo vanaf nu meer informatie moeten geven. Zo zal de bank en/of de kredietbemiddelaar de kmo op een transparante manier en in verstaanbare bewoordingen moeten informeren over de

belangrijkste kenmerken van de gevraagde zekerheden of waarborgen en de impact ervan op uw kredietaanvraag.

Tot slot moet de bank bij haar kredietaanbod aan de kmo automatisch en gratis een ontwerp van kredietovereenkomst bezorgen, vergezeld van een bondig informatiedocument. Dit laatste document moet de kmo in staat stellen te vergelijken met het kredietaanbod van andere banken.

Weigering vrijgave van zekerheden en waarborgen moet worden gemotiveerd

De kmo kan bij gedeeltelijke of gehele terugbetaling van de financiering aan de bank vragen om de gestelde zekerheden en waarborgen (geheel of gedeeltelijk) vrij te geven. De bank moet bij weigering van de vrijgave op een transparante manier en in verstaanbare bewoordingen motiveren waarom ze de vrijgave weigert.

Verhoogd plafond beperkte wederbeleggingsvergoedingen

Sinds de Wet Laruelle kon de bank voor ondernemingskredieten tot 1 miljoen euro enkel een wederbeleggingsvergoeding bedingen van zes maanden interest, berekend over de terugbetaalde som en naar de in de overeenkomst bepaalde rentevoet. Deze beperking van de door de bank te bedingen wederbeleggingsvergoeding wordt nu van toepassing op kredieten tot 2 miljoen euro.

Voor hogere ondernemingskredieten mag de bank de wederbeleggingsvergoeding contractueel vastleggen, met dien verstande dat het bedrag van de wederbeleggingsvergoeding niet hoger mag zijn dan het bedrag berekend volgens een formule vastgelegd in een sectoraal bepaalde gedragscode.

Eenzijdige wijziging kredietovereenkomst verboden

Het is de bank niet langer toegelaten zich in de kredietovereenkomst het recht voor te behouden om eenzijdig de daadwerkelijk toegepaste intresten, kosten, provisies of andere vergoedingen, anders dan o.b.v. specifieke of objectieve criteria die uitdrukkelijk in de kredietovereenkomst opgenomen zijn, en mits een redelijke opzegtermijn, te wijzigen (bijv. via aanpassing van haar algemene voorwaarden).

Micro-kredieten

Met de aanpassing aan de wet wordt ook de administratieve rompslomp voor microkredieten verlicht. Dit zijn kredieten lager dan €25.000.

Om het afsluiten van zulke kredieten te bevorderen, zullen voormelde informatieplichten van de bank er niet op van toepassing zijn. Dit is echter enkel voor zover zij geen clausule bevatten die een wederbeleggingsvergoeding vaststelt en zij niet het voorwerp uitmaken van zekerheden of waarborgen.

Nu ook tax shelter voor investering in groei-bedrijven

De overheid wil ook de kapitaalbreng vanuit de particuliere markt stimuleren. Daarom hebben particulieren die investeren in het kapitaal van startende vennootschappen recht op een belastingvermindering van 30 of 45% (de zgn. 'tax shelter voor startende ondernemingen'). Vanaf dit jaar (aanslagjaar 2019) wordt deze regeling uitgebreid naar groei-bedrijven. De belastingvermindering voor investeringen in een groei-bedrijf bedraagt 25%, met een maximum van €100.000 per jaar.

Om in aanmerking te komen voor financiering via de 'Tax shelter voor groei-bedrijven', moet de vennootschap voldoen aan volgende voorwaarden:

- minstens 10 voltijdse werknemers tewerkstellen
- gedurende de twee voorgaande boekjaren een toename realiseren van 10% van ofwel de jaaromzet ofwel het aantal voltijdse werknemers
- een kapitaalverhoging (nieuwe aandelen) uitvoeren tijdens het 5e tot het 10e jaar na oprichting
- maximaal €250.000 ophalen (mogelijks nog te verhogen met €250.000 indien de 'tax shelter voor startende ondernemingen' niet volledig benut werd).

We merken nog op dat bepaalde vennootschappen zijn uitgesloten (bijv. beleggings-, patrimonium- en managementvennootschappen). Er mogen ook nog geen kapitaalverminderingen of dividenden uitgekeerd zijn.

Tim Dausy -
tim.dausy@be.gt.com

Bart Verstuyft -
bart.verstuyft@be.gt.com

Seminaries & opleidingen

Datum	Onderwerp	Locatie
7 maart 2018	Ontbijtseminarie hervorming vennootschapsbelasting	Gent
12 maart 2018	Infosessie GDPR	Vilvoorde
22 maart 2018	Infosessie GDPR	Vilvoorde

Contactinfo

Antwerpen

Potvlietlaan 6
2600 Berchem (Antwerpen)
T +32 (0)3 235 66 66

Brussel

Metrologielaan 10 bus 15
1130 Brussel
T +32 (0)2 242 11 40

Doornik

Rue du Progrès 4B
7503 Doornik (Froyennes)
T +32 (0)69 84 78 44

Gent

Talentarena - Quantum building (6e verdieping)
Oktrooiplein 1
9051 Gent
T +32 (0)9 274 06 06

Hasselt

Ilgatlaan 9
3500 Hasselt
T +32 (0)11 22 72 45

Jumet

Rue de Bordeaux 50 bus 1
6040 Jumet
T +32 (0)71 37 65 40

Turnhout

Parklaan 49 bus 7
2300 Turnhout
T +32 (0)14 47 30 70

Wemmel

Kaasmarkt 24
1780 Wemmel
T +32 (0)2 456 05 60

Verantwoordelijke uitgever

Geert Lefebvre
contact@be.gt.com

www.grantthornton.be

Grant Thornton
An instinct for growth™

© 2018 Grant Thornton Belgium CVBA. Alle rechten voorbehouden.

Grant Thornton garandeert de grootste zorg te hebben besteed aan de betrouwbaarheid van de informatie weergegeven in deze nieuwsbrief. Zij kan hiervoor evenwel geen aansprakelijkheid aanvaarden. Wenst u de Grant Thornton nieuwsbrief voortaan elektronisch te ontvangen, dan kan u dit melden via contact@be.gt.com. Onze nieuwsbrief is eveneens online beschikbaar op www.grantthornton.be